

LỄ THẬT VỀ CHÂN ĐÈN BẢY NGỌN

Bài 2

Xuất Ê-díp-tô ký 25:31-39: Người cũng hãy làm chân đèn bằng vàng ròng. Cái chân, cái thân, cái đài, cái bầu cùng cái hoa của đèn đều làm bằng vàng đánh giát. Hai bên thân đèn sẽ có sáu nhánh nứt ra, ba nhánh ở bên này và ba nhánh ở bên kia. Trong sáu nhánh nứt ra trên chân đèn, mỗi nhánh đều sẽ có ba cái đài hình như hột hạnh nhân cùng bầu và hoa. Trên thân chân đèn, lại cũng sẽ có bốn cái đài hình hột hạnh nhân, bầu và hoa. Trong sáu nhánh từ thân chân đèn nứt ra, hãy cứ mỗi hai nhánh thì dưới có một cái bầu. Bầu cùng nhánh của chân đèn đều bằng vàng ròng nguyên miếng đánh giát. Người cũng hãy làm bảy cái thép đèn, đừng hề khi thấp thì chiếu trước chân đèn. Kéo bắt tim cùng đồ đựng tàn đèn cũng sẽ bằng vàng ròng. Người ta sẽ dùng một ta láng vàng ròng làm chân đèn này và các đồ phụ tùng của chân đèn.

Trong bài học này, chúng ta cùng nhau suy gẫm ý nghĩa mẫu nhiệm từ cấu tạo đến ý nghĩa thuộc linh của Cái chân của chiếc đèn bảy ngọn này.

Cái chân này được làm bằng vàng ròng đánh giát (cán, dát cho mỏng thành miếng và gò lại thành hình).

Ý nghĩa của chữ **làm** này rất rộng, tùy theo công việc mà người ta áp dụng từ ngữ. Trong công việc chế tạo liên quan đến gò, hàn, rèn, rũa thì chữ **làm** đây là sự tạo theo khuôn, hình đã định cho, trong đó có sự đúc chảy vàng rồi cán mỏng thành miếng rồi cắt theo khuôn và hàn lại thành hình đã định cho.

Còn chữ **chân đèn** trong câu 1 này, đó là chữ **מְנוֹרָה**-Menowrah, số 4501 ra từ chữ **נֵר** - Niyr, số 5214 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Cái giá, cái bệ, cái khung; Để thay đổi (hoàn cảnh), Làm suy yếu đi (con người) Làm sụt lở (đường sá), Đập tan, đập nát (vật cần huỷ bỏ), Để chia ly, cắt rời (mối quan hệ), Để cày xới, Để rẽ sóng, Để trông trọt, Để làm hư hỏng công việc (của người khác).*

Chữ **đánh giát** trong câu 1 này, đó là chữ **קָשָׁה** - Miqshah, số 4749 ra từ chữ **קָשָׁה** - Qashah, số 7185 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Công việc của búa (rèn, đập, nện, gõ); Khó nhọc, khắt khe, Dữ dội, Mãnh liệt, Sôi sục, Chối mắt, chối tai, khó nghe, nghe khó chịu, gay gắt, tàn nhẫn, nhẫn tâm, Làm cho cứng rắn, Làm cho dày dặn, Làm cho nhẫn tâm, Khiến cho bị phiền toái, Gây khó khăn; Cứng rắn, Kiên quyết, Không nhân nhượng;*

Vì giá trị quan trọng của cả một chiếc đèn từ trọng lượng cho đến tầm ảnh hưởng của cả chiếc đèn được đặt tại nơi thánh của đền tạm đó là để cho các thầy tế lễ có thể tiếp tục làm việc được trong một nơi không có một loại ánh sáng nào có thể thay thế được sự sáng ra từ chiếc đèn này, nên cái chân đèn phải được làm theo đúng quy cách đã định của Đức Chúa Trời, chứ không theo cách nghĩ của xác thịt người ta.

Vàng ròng đây không nói về giá trị kinh tế hay là sự quý giá của vàng trong xã hội loài người, nhưng là nói về chân giá trị của một thứ kim loại không bị hoen ố hay là rỉ sét theo thời gian hay là trong môi trường và hoàn cảnh mà kim loại đó phải tiếp xúc.

Vì ý nghĩa của **vàng ròng** trong gốc của tiếng Hê-bơ-rơ là chữ **זָהָב**-Zahab, số 2091, có nghĩa là: *Anh sáng lung linh, Sự sáng chói, Sự rực rỡ, Sự tráng lệ, Sự lộng lẫy, Sự huy hoàng;*

Vàng ròng mang ý nghĩa của những sự thuộc về Trời và của Đức Chúa Trời và như vậy không nói về xác thịt nhưng nói về thuộc linh, là nói về công việc của tâm linh loài người đối với Đức Chúa Trời.

Công việc đầu tiên và quan trọng bậc nhất trong tất cả mọi công việc mà những người tin Chúa cần phải hoàn thành cho tâm linh mình ở trước mặt Đức Chúa Trời đó là Tâm linh của người tin Chúa phải được tái sinh và phải được nuôi dưỡng bằng sữa thiêng của Đạo để cho được tăng trưởng và lớn lên theo tầm thước, vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ, bởi vì đó là thuộc về sự sống đời đời. Những sự thuộc về sự sống đời đời có nhiều nhưng phần quan trọng nhất phải được hoàn thành như khi một đứa trẻ vừa được sanh ra khỏi lòng mẹ sẽ cần phải được sự quan tâm trước hết của những người hộ sinh như là: Mọi sự liên quan đến sự sống của trẻ sơ sinh đó: Sức khoẻ của trẻ sơ sinh đó bao gồm: sự thở, sự nhìn, các phản xạ tự nhiên, màu sắc của thân thể, cân nặng, tình trạng của các chi và cuối cùng mới đến công việc cắt rốn đứa trẻ đó.

Người tin Chúa phải được dạy dỗ, đào tạo, huấn luyện để biết trách nhiệm của mình đối với sự sống của linh hồn mình bao gồm:

- 1- Làm thế nào để người ấy có thể liên lạc được với Đức Chúa Trời cách hợp pháp qua sự cầu nguyện.**
- 2- Làm thế nào để người tin Chúa hợp pháp đến gần Đức Chúa Trời để nhận lãnh các ơn phước thuộc linh cho tâm linh mình.**

3- Làm thế nào để người tin Chúa có thể đứng vững vàng trên nền tảng của luật pháp trong bất kỳ hoàn cảnh nào và bảo đảm rằng linh hồn mình sẽ không bị bỏ lại nơi thế gian này hoặc bị rơi vào nơi hoả ngục.

Trên đây là công việc của cái búa trong tay người thợ chế tạo chân đèn thuộc linh.

Còn đối với người tin Chúa thì phải vâng phục những sự giảng dạy theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời hầu cho quyền phép trong Lời của Đức Chúa Trời sẽ biến đổi người đó cho được nên người mới theo ảnh tượng của Đấng đã tạo nên mình.

Một câu hỏi cần được đặt ra là: Nói vàng ròng thuộc về Trời và thuộc về Đức Chúa Trời, vậy thì làm thế nào để người tin Chúa có thể được tạo nên một chân đèn bảy ngọn để hầu việc Đức Chúa Trời ?

Câu trả lời: tâm linh của loài người chúng ta ra từ Đức Chúa Trời vậy thì tâm linh chúng ta cũng có những sự có trong Đức Chúa Trời, nhưng việc phục hồi lại những sự vốn thuộc về Đức Chúa Trời đó phải được làm qua thân thể xác thịt của người tin Chúa, bởi vì cơ tội lỗi của A-đam mà những sự thuộc về Đức Chúa Trời đã bị lu mờ, nhuốm đục và bị cầm bởi quyền lực của sự tội và sự chết hành động trong thân thể xác thịt của người ta.

Chúng ta hãy xem Lời của Đức Chúa Trời chép gì về vàng:

Sáng thế ký 2:10-15: Một con sông từ Ê-đen chảy ra để tưới vườn; rồi từ đó chia ra làm bốn ngã. Tên ngã thứ nhất là Bi-sôn; ngã đó chảy quanh xứ Ha-vi-la, là nơi có vàng. Vàng xứ này rất cao; đó lại có nhũ hương và bích ngọc. Tên sông thứ nhì là Ghi-hôn, chảy quanh xứ Cu-sơ. Tên sông thứ ba là Hi-đê-ke, chảy về phía đông bờ cõi A-si-ri. Còn sông thứ tư là sông Ó-phơ-rát. Giê-hô-va Đức Chúa Trời đem người ở vào cảnh vườn Ê-đen để trồng và giữ vườn.

Không phải chỉ tâm linh của loài người thuộc về Đức Chúa Trời mới có giá trị của vàng ròng thuộc linh mà ngay cả thân thể xác thịt của người ta cũng có vàng thuộc linh nữa, vì con sông ra từ Ê-đen chảy để tưới vườn được chia ra làm bốn ngã và trong bốn ngã đó có Ha-vi-la là nơi có vàng với chất lượng cao. Tại xứ Ha-vi-la có cả nhũ hương và bích ngọc nữa.

Vườn Ê-đen hay là đất đây mang ý nghĩa bóng về thân thể xác thịt của người tin Chúa và như vậy cũng là bóng về đền thờ của Đức Chúa Trời như Kinh-thánh có chép vậy.

1 Cô-rinh-tô 6:19-20: Anh em há chẳng biết rằng thân thể mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em, là Đấng mà anh em đã nhận bởi Đức Chúa Trời, và anh em chẳng phải thuộc về chính mình sao? Vì chưng anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời.

Ha-vi-la là chữ חַוִּיל - Chuwl, số 2342 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Sự thay đổi, sự phát triển, sự đau khổ, sự quẫn quai, sự chịu đau đớn, nỗi thống khổ, sự đau đẽ, sự đau đớn vì bị hành hạ, sự chờ đợi trong lo âu, sợ hãi;*

Ha-vi-la không nói về tâm linh nhưng nói về thuộc thể, là nói về thân thể xác thịt của người ta theo tiêu chuẩn ban đầu do Đức Chúa Trời tạo dựng nên bằng bụi đất.

Khi một người tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, người ấy bắt đầu trực tiếp bước vào một cuộc chiến thuộc linh, nghĩa là ma quỷ là kẻ nghịch lại Đức Chúa Trời sẽ mở mặt trận để tấn công người ấy hòng bắt người ấy trở lại làm tội mọi cho tội lỗi (khi nói đến tội lỗi là nói đến ma quỷ, kẻ phạm tội từ lúc ban đầu).

Cuộc chiến này thuộc về chiến tranh tâm trí và các giác quan của người ta sẽ phải đối diện với mọi sự xảy đến với mình tùy theo mức độ của sự rửa sạch của luật pháp ở trên cuộc đời của mình như thế nào.

Khi người ta còn thuộc về thế gian, người ta vẫn phải đối phó với mọi sự khó khăn của đời nhưng người ta chấp nhận những sự đó như là sự ai cũng phải trải qua, nên người ta không chú ý vào công việc đó đến từ ma quỷ và tội lỗi. Nhưng khi người ta thuộc về Chúa thì bấy giờ người ta mới ý thức được những sự mà trước đó họ coi là lẽ thường tình và số phận của đời đó là không phải đơn giản như vậy, là bởi vì quyền năng của Đức Thánh-Linh khiến quyền lực của ma quỷ phải bị bộc lộ chân tướng của chúng ra và người ta bắt đầu chú ý và thấy những sự đó là nặng nề và khó chịu bởi vì tâm linh của người đó bắt đầu được đối diện với sự cứu rỗi và quyền được trở lại làm con của Đức Chúa Trời nên nó đã trở dậy và đòi hỏi quyền đó cho mình và Đức Thánh-Linh sẽ hành động khiến cho tâm linh của người ấy hành động ngày và đêm để tỏ cho tâm trí của xác thịt nó nhận biết trách nhiệm phải làm để nhận được sự giải cứu, giải phóng và

giải thoát ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Khi người tin Chúa được nghe các bài giảng Lời của Đức Chúa Trời và được dạy dỗ về luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, thì người đó sẽ được biết về giá trị của luật pháp đối với sự sống của tâm linh và sức mạnh của luật pháp đối với tội lỗi cũng như quyền năng của sự tha tội đối với thái độ của người tin Chúa. Bấy giờ, sông nước hằng sống của Đức Chúa Trời sẽ tuôn chảy vào tất cả các lĩnh vực thuộc về sự sống của người ấy để kích hoạt trở lại những sự thuộc về sự sống như ý Chúa muốn cho loài người từ lúc ban đầu. Chính vào thời kỳ này, nếu người tin Chúa nhận biết giá trị thật của sự cứu chuộc mà Đức Chúa Trời đã ban cho mình và nếu người ấy hợp tác với Lời của Đức Chúa Trời, chịu phục dưới quyền phép của Lời của Đức Chúa Trời thì xứ Ha-vi-la thuộc linh trong người đó sẽ được lộ ra sau một thời gian bị tội lỗi che khuất, và nếu người tin Chúa tiếp tục bền lòng theo Chúa, thì vàng chất cao trong họ sẽ được phục hồi trở lại khiến cuộc đời của người ấy có giá trị ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Hê-bơ-rơ 12:6-14: Vì Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu, hễ ai mà Ngài nhận làm con, thì cho roi cho vọt. Ví bằng anh em chịu sửa phạt, ấy là Đức Chúa Trời đãi anh em như con, vì có người nào là con mà cha không sửa phạt? Nhưng nếu anh em được khỏi sự sửa phạt mà ai nấy cũng phải chịu, thì anh em là con ngoại tình, chớ không phải con thật. Cha về phần xác sửa phạt, mà chúng ta còn kính sợ thay, huống chi Cha về phần hồn, chúng ta há chẳng càng nên vâng phục lắm để được sự sống sao? Vả, cha về phần xác theo ý mình mà sửa phạt chúng ta tạm thời, nhưng Đức Chúa Trời vì ích cho chúng ta mà sửa phạt, để khiến chúng ta được dự phần trong sự thánh khiết Ngài. Thật các sự sửa phạt lúc đầu coi như một cơ buồn bã, chớ không phải sự vui mừng; nhưng về sau sanh ra bông trái công bình và bình an cho những kẻ đã chịu luyện tập như vậy. Vậy, hãy giở bàn tay yếu đuối của anh em lên, luôn cả đầu gối lỏng lẻo nữa. Khá làm đường thẳng cho chân anh em theo, hầu cho kẻ nào què khỏi lạc đường mà lại được chữa lành nữa. Hãy cầu sự bình an với mọi người, cùng tìm theo sự nên thánh, vì nếu không nên thánh thì chẳng ai được thấy Đức Chúa Trời.

Gia-cơ 1:2-4: Hỡi anh em, hãy coi sự thử thách trăm bề thoát đến cho anh em như là điều vui mừng trọn vẹn, vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sanh ra sự nhịn nhục. Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọn việc nó, hầu cho chính mình anh em cũng trọn lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào.

Tất cả mọi sự rèn tập thuộc linh đều xuất phát từ sự nghe theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời và kết quả là người tin Chúa sẽ cảm thấy đau đớn vì biết mình là kẻ có tội và biết hậu quả của tội lỗi đem những sự rửa sả đến trên cuộc đời của mình và có những sự mình không thể nào chối bỏ hoặc không chấp nhận được, bởi vì sự báo trả của luật pháp là công bình và đến kỳ người ta phải gặt những sự mình đã gieo mà chính mình phải gặt những sự đó (vì là công việc do tay mình gây ra chứ không phải là do tổ phụ mình để lại), nhưng sự vui mừng sẽ lớn hơn vì linh hồn mình được cứu rỗi và Đức Chúa Trời sẽ thêm sức cho mình vượt qua những sự báo trả kia và khi mọi sự đã qua rồi thì người tin Chúa đó sẽ được trang bị vàng ròng cho sự sống của mình, đó là sự nhận biết Đức Chúa Trời cùng những sự mà Đức Chúa Trời đã trang bị cho mình như sự khôn ngoan thật, sự tri thức, sự nhận biết Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jê-sus Christ là Đấng Cha đã sai đến.

2 Cô-rinh-tô 7:10-11: Vì sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự hối cải, và sự hối cải dẫn đến sự rỗi linh hồn; về sự đó người ta chẳng hề ăn năn, còn sự buồn rầu theo thế gian sanh ra sự chết. Vậy, hãy xem, sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự ân cần trong anh em là dường nào! Lại có sự chữa chối, buồn giận, răn sợ, sốt sắng, nồng nả, trách phạt là dường nào! Anh em đã tỏ ra cho ai nấy đều biết rằng mình vốn là thanh sạch trong việc đó.

Ma-thi-ơ 5:1-12: Đức Chúa Jê-sus xem thấy đoàn dân đông, bèn lên núi kia; khi Ngài đã ngồi, thì các môn đồ đến gần. Ngài bèn mở miệng mà truyền dạy rằng: Phước cho những kẻ có lòng khó khăn, vì nước thiên đàng là của những kẻ ấy! Phước cho những kẻ than khóc, vì sẽ được yên ủi! Phước cho những kẻ nhu mì, vì sẽ hưởng được đất! Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì sẽ được no đủ! Phước cho những kẻ hay thương xót, vì sẽ được thương xót! Phước cho những kẻ có lòng trong sạch, vì sẽ thấy Đức Chúa Trời! Phước cho những kẻ làm cho người hòa thuận, vì sẽ được gọi là con Đức Chúa Trời! Phước cho những kẻ chịu bắt bớ vì sự công bình, vì nước thiên đàng là của những kẻ ấy! Khi nào vì cơ ta mà người ta mắng nhiếc, bắt bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các

người, thì các người sẽ được phước. Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì phần thưởng các người ở trên trời sẽ lớn lắm; bởi vì người ta cũng từng bắt bớ các đấng tiên tri trước các người như vậy.

Rô-ma 5:1-5: Vậy chúng ta đã được xưng công bình bởi đức tin, thì được hòa thuận với Đức Chúa Trời, bởi Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, là Đấng đã làm cho chúng ta cậy đức tin vào trong ơn này là ơn chúng ta hiện đang đứng vững; và chúng ta khoe mình trong sự trông cậy về vinh hiển Đức Chúa Trời. Nào những thế thôi, nhưng chúng ta cũng khoe mình trong hoạn nạn nữa, vì biết rằng hoạn nạn sanh sự nhịn nhục, sự nhịn nhục sanh sự rèn tập, sự rèn tập sanh sự trông cậy. Và, sự trông cậy không làm cho hổ thẹn, vì sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta.

Trên đây là công việc mà những người tin Chúa muốn nhận lại được vàng ròng cho sự sống của linh hồn mình phải làm, nhưng không phải ai là người tin Chúa thì đều sẽ biết được trách nhiệm của mình và biết cách làm để có được những sự này cho mình, vì điều đó còn phụ thuộc vào người chăn dắt họ và con đường họ đi cùng những sự mà họ được ăn, được uống và được gây dựng có đúng với ý muốn của Chúa hay không.

Con sông từ Ê-đen chảy ra để tưới vườn đó chính là Lẽ thật, là sông nước hằng sống của Đức Chúa Trời như Chúa Jê-sus đã phán: Ngày sau cùng, là ngày trọng thể trong kỳ lễ, Đức Chúa Jê-sus ở đó, đứng kêu lên rằng: Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà uống. Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy. Ngài phán điều đó chỉ về Đức Thánh Linh mà người nào tin Ngài sẽ nhận lấy; bởi bấy giờ Đức Thánh Linh chưa ban xuống, vì Đức Chúa Jê-sus chưa được vinh hiển. (Giăng 7:37-39)

Chân đèn thuộc linh chính là sự trang bị tri thức, sự hiểu biết và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời trên tấm lòng của người tin Chúa, vì Lời của Đức Chúa Trời là Vàng Đá của mọi thời đại và sự sống của người tin Chúa mạnh hay yếu là tùy thuộc vào mức độ hiểu biết của người ấy đối với luật pháp của Đức Chúa Trời cùng tình yêu của người đó dành cho Đức Chúa Trời.

Sẽ không có một người nào lại có thể yêu một người mà chưa hề nhìn thấy, chưa hề nghe được tiếng hay là cảm nhận được tình cảm của người ấy, vì thế cho nên để người ta có thể yêu mến Đức Chúa Trời thì việc giảng dạy về Đức Chúa Trời thông qua Lời của Ngài trong Kinh-thánh cùng những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh sẽ là nền tảng căn bản để gây dựng đức tin của người tin Chúa cộng với ý thức của người tin Chúa mà cái nền thuộc linh cho cuộc đời của người tin Chúa đó được xây dựng, là xây dựng trên Lời của Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 11:3: Nếu các nền bị phá đổ, người công bình sẽ làm sao?

1 Cô-rinh-tô 3:9-17: Và, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời; anh em là ruộng của Đức Chúa Trời cày, nhà của Đức Chúa Trời xây. Theo ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã lập nền như một tay thợ khéo, mà có kẻ khác cất lên trên; nhưng ai nấy phải cẩn thận về sự mình xây trên nền đó. Vì, chẳng ai có thể lập một nền khác ngoài nền đã lập, là Đức Chúa Jê-sus Christ. Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, gỗ, cỏ khô, rơm rạ mà xây trên nền ấy, thì công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến sẽ tỏ tường công việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào, lửa sẽ chỉ ra. Ví bằng công việc của ai xây trên nền được còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình. Nếu công việc họ bị thiêu hủy, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu, song dường như qua lửa vậy. Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao? Ví có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ.

Người tin Chúa phải xây cho mình cái nền vững chắc trước khi xây dựng các phần khác cao hơn trên cái nền đó. Nếu cái nền không vững chắc, mọi sự xây trên đó sẽ không an toàn và sẽ gây nguy hiểm khi dùng.

Lu-ca 6:47-49: Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng ta, nghe lời ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe lời ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.